

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Iac. Chiffletii De Linteis Sepulchralibus Christi
Servatoris Crisis Historica**

Chifflet, Jean-Jacques

Antverpiae, 1624

Cap. XVI. De Sindone Taurinensi: vnde illa proximè Camberium aduecta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64456](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64456)

CAPVT XVI.

*De Sindone Tauwinensi, vnde illa proximè
Camberium aduecta.*

SIVE id iniquitati temporis adscribi debet, quæ
rerum originibus caliginem offundere solet,
siue etiam paucorum calliditati, quibus sacrum
hoc pignus è longinquo, quàm è vicinorum Prin-
cipum ditioe arcessere tutius visum est; aut quos
fortasse incessit metus (inanis vtique, vt ex dicen-
dis constabit;) ne illud quippe non à legitimis
Dominis traditum, præter ius fasque obtinere vi-
derentur; varia sanè ac multiplex in vulgus sparsa
est, eius Camberij accepti ratio. Nam vt omittam
leuiores rumusculos; eam nempe Sindonem ab
Aegyptiâ Iudæave feminâ, captiui apud Du-
cem Sabaudum coniugis pretium relictam; &
alia id genus, quæ nonnulli vel certis in Com-
mentariis legisse, vel à maioribus fando accepisse
se dictitant; Franciscus Adornus Genuensis è
Societate IESV, in epistolâ de Votiuâ peregrina-
tione anno salutis M.D.LXXVIII. à S. Carolo Borro-
mæo ad Camberiensem Sindonem institutâ,
quam Pingonius ex Italico Latinam fecit, hæc
habet: *Familiam Lusignanam, regnum Cyprium*

M

G

& Ierosolymitanum multos quondam annos obtinuisse, memoria proditum est: ex eâ Carolotta orta postrema in Cypro regnavit. hæc Ludouico, alterius Ludouici filio, Allobrogum, quos Sabaudienses appellant, Duci in matrimonium collocata, familiam hanc & gazæ regis & regni Cyprij reliquit heredem. Hinc in inclytam hanc domum præclarissimum & sacrum hoc monumentum peruenisse, superiores Duces à suis accepere, & eius rei memoriam per manus traditam, posteritati reliquere. Nonnulli etiam Insulam Rhodum à Turcis maximâ multitudine circumfessam, vehementissimeq; oppugnatam, Amadeum Allobrogum Comitem summis obsidionis periculis eripuisse, & conseruasse ferunt; ob eamque causam cum cruce albâ, quâ ille sua ipsius insignia exornauit, tum sacro linteo à summo Equitum Ierosolymitanorum Magistro, qui animum memorem & gratum in benemerentem prestare studuit, donatum fuisse. Multò his plura Philibertus Pingonius Sabaudus, Cusiensis Baro, libro eâ de re scripto, quem *Sindonem Evangelicam* inscripsit, ediditque anno M.D.LXXXI. Dum anno M.CCCC.LVIII. (mendum est, hæc enim gesta anno M.CCCC.LIII.) Orientis Imperij sedes vi & armis à Mahumete Turcarum Rege expugnaretur, eade omnia diriperentur & vastarentur, Constantinus Palaologus ipse truncatus capite, regni simul & vitæ finem

finem fecisset, nihil in Graciâ, nihil in Asiâ aut Syriâ
 tutum restaret, aufugerent omnes atrocissimi tyranni
 crudelitatem, illustris quaedam matrona, Margarita à
 Carni nomine, sarcinis collectis, inter quas hanc raram
 Sindonem reposuerat, Graciâ mouere, calumq; mu-
 tare constituit, atque in Galliam proficisci. Hanc à Re-
 gibus Ierosolymitanis prodisse ex eo constat, quòd
 Ierosolymitana in historiâ Cypriâ vocetur, nupta
 Hectori Lusignano Philippi filio: quibus omnibus
 tempora conueniunt. Carnim autem denominatam
 puto, quod Carinæ urbi Joniæ in Asiâ minori domina-
 retur, aut Carnæ Aolidis; siue à Carnâ oppido Phœ-
 nicis, quod ad montem Libanum reponitur. Burgun-
 dam alij ferunt, quòd eius nominis illustris ibi sit fa-
 milia, siue in Asiam illa migrarit, siue ab Asiâ in
 Gallias deducta fuerit. Vbi ergo in Galliam Carnâ
 appulit, & magnis itineribus Alpes superauit, Cambe-
 rij (quæ Sabaudia Ducum Regia est) à Ludouico &
 Annâ Cypriâ Ducibus splendidissimè, ut tantâ Prin-
 cipem matronam & affinem decebat, excepta est, qui-
 bus tandem hoc sacrosanctum Sindonis munus disce-
 dens, non sine magnis obsecrationibus contulit. quid
 verò intercesserit, quid donationi causam dederit, non
 hoc loco absolum sit paucis enarrare. Instructissima
 ad longum viaticum omnia Princeps illa habebat;
 equitatus, muli dossuarij, cistæ, signa, vasaque suppete-
 bant;

* Ex do-
 nationis
 tabulis 2-
 ctis Cam-
 berij
 22. Mar-
 tij, an-
 no 1452.

*Ex veteri tabellâ Sindonis templo affixâ, & notis Petri Pingonij proaui.

1. Miraculum.

2. Miraculum.

3. Miraculum.

bant; nec *as ingens deesse videbatur; liberalitate ipsâ teste, quam erga omnes exercebat. His* copiis fures allecti, negligentiore Græco famulatio, scrinia aliquot effringunt, & nocte intempestâ quantum possunt suppellectilem subducunt: inter quam veneranda Sindon capsulâ deauratâ includebatur. Ceterum fures dum rapta inter sese partirentur, nec isti satis demirari possent elegantem Sindonis texturam nulli telarum comparabilem; hanc per medium abscindere statuunt; sed forsices tenenti, tentantique, contortæ sunt manus, conuersumq; protinus collum, & quasi clinicus obstupuit. Alter usurpato sibi integro linteo, dum sudoris & cruoris humani stigmata undis abluere conatur, ut res venalior redderetur, eò magis utraque pars hominis impressa apparebat; cuius radiis etiam utroque est orbatus lumine. Interea præconis voce per compita graue supplicium receptatoribus indicitur; at furtum indicantibus aut restituentibus, non modo impunitas, sed præmium promittitur. Ipsa quoque Carna, reddito sibi solo linteo, cetera quamuis pretiosa munificè concedebat. His rebus adducti prædones, furto restituto, religione se exoluunt, & ad pœnitentiam stimulati, voto soluto salutem præsentissimam consequuntur. Nullus non lætitiâ singulari affectus est, & Principi matronæ nostris Principibus impensè gratulatum est, de insigni inuentâ Sindone. Denique maiori in veneratio-*

ratione haberi cœpit, ob factum diuinitus in resipiscen-
 tium prædonum gratiam miraculum; idq; Camberij,
 vel eo nomine celeberrimo futuro oppido. Quapropter
 Dux Anna Cypria ardens animo, audaciorq; à gen-
 tili suâ & Græcâ munus illud familiariter & obnixè
 postulat: sed promptam efflagitationem promptior se-
 cuta est recusatio; quodcumque illa aliud poposcerit,
 non denegaturam se, profusuram potiùs omnia, uno
 hoc excepto, in quo animi solatium, corporis requiem,
 spem denique & salutem reposuerit. Factum est satis
 Duci modestissimæ, nec sine reditus desiderio Græca
 officiosè dimittitur. At dum muli scriniis onerantur, co-
 gunturq; à veterinariis in ipso urbis egressu; numquam
 adduci cogiue potuit mulus clitellarius, cui sacrum
 onus impositum fuerat, portarum valuas prætergredi,
 ut alios sequeretur: ac proinde existimatum est diuinâ
 id fieri providentiâ, diuinum illud pignus Sabaudis
 Principibus & Camberio deberi. Itaque à Ludonico
 & Annâ Ducibus exoratur tandem Margarita: ip-
 sa rei miraculo non parum ad eam, quam diximus,
 donationem munificentiamq; exercendam adducta
 est. Tantum ob donum gratias immortales Duces
 egerunt, Supplicationes Superis indixerunt, arcis mar-
 moreo Sacello perpetuò conseruaturi reposuerunt: quod
 Sacellû Paulus II. Pontifex Maximus in Ecclesiam
 collegiatam erexit. Hæc Pingonius, cum his ad

4. Mira-
 culum.

marginem notis : atque ex illo ferè recentiores quotquot legi; Ioannes Tonfus libro secundo de Vitâ Emmanuelis Philiberti Allobrogum Ducis; Ioannes Boterus in Ludouico Sabaudio secundo Duce, qui tamen translationem Sindonis è Cypro in Gallias refert in annum M. cccc. xliii. Alphonsus Paleotus libro de Stigmatibus Sindonis, cum Commentariis Danielis Mallonij; Prosper Bonafamilia Italico libello eiusdem argumenti; Iacobus Gauthierus è Societate IESV, in Chronologiâ suâ; & nouissimè Petrus Monodus ex eadem Societate, Tractatu Gallicè scripto de Francia & Sabaudia affinitatibus.

Ceterùm quod Pingonius obiter tantùm & ex alienâ sententiâ refert, quodque eam ob rem à recentioribus, qui ex illo accepere, omissum neglectumque est, nempe Margaritam à Carni, à quâ diuinum illud in Allobroges deriuatum munus, Burgundam fuisse; hoc apud Burgundiones extra controuersiam est: nam vt omittam, quòd ipse secum pugnat Pingonius, cum Margaritam è Græciâ mouisse narrat, captâ Constantinopoli, & cæso Constantino (quæ facta constat anno M. cccc. liii.) ac deinde anno M. cccc. lii. Camberij Sindonem reliquisse; norunt Burgundi, Humbertum Comitem à Rupe, Dominũ de Villariorio-

lariosexel, Sequanum (cuius opes venere in Marchionem Varambonium ex illustri familiâ *de Rye*) coniugem habuisse Margaritam illam Charniensem, Gaufridi *de Charny* Burgundi Equitis, & Philippi quondam Valesij ac Ioannis Francorum Regum Regij Signiferi neptem. Illud quoque in Campaniâ maximè & Burgundiâ notum peruulgatumque est, sacrum Linteum, proximè antè quàm Camberium inferretur, nec in Cypro, nec in vllâ Græciæ Asiæve parte, sed in Burgundiâ per annos quatuor circiter supra triginta asseruatum, quo venerat è Campaniâ; vbi habitum annis minimùm sexaginta, in Sacrariis Capituli beatæ Mariæ de Lireyo, Tricassinæ Diœcesis: quæ omnia operæpretium facturum me existimo, si altiùs repetam, & indubitatae fidei testimoniis affirmem.

CAPVT XVII.

Gaufridus de Charny Eques Burgundus Sindonem Christi Ecclesiæ de Lireyo in Trecenti Diœcesi à se extructa attribuit: quomodo ibi habita Sindon.

REFERT Froissartes volumine primo Historiarum, aliiq̄ue rerum Francicarum Scriptores, Calitio (*Portus Iccius* est nonnullis, aliis *Por-* Cap. 150. 151. 152.